

INDEX RERUM.

1216

Purgatorius ignis cruciat animas physice ac vere, in illis efficiendo cruciatum, d. 46, s. 2.
Licet non per actionem præviam connaturalem ipsi igni, ib.
Quid vero efficiat, late, ib.
Agit in spiritus rem aliquam, quod est objectum doloris et tristitiae, ib.
Positivam, ib.
Disconvenientem spiritui, eique inhærentem quæ est qualitas, ib.
Spiritualis, ib.
Non supernaturalis, sed præternaturalis, ib.

PURGATORII ANIME.

Animæ purgatorii patiuntur maximam tristitiam ex detentione beatitudinis, d. 46, s. 4.
Omnes etiam sustinent peculiarem poenam sensus, ib.
Carent visione beata, d. 46, s. 4.
Sub ratione poenæ damni, ib.
Quæ etiam propter peccatum remissum debetur, ib.
Per qualitatem ab igne impressam redduntur deformes, s. 3.
Sola anima potest luere poenam pro culpa per corpus commissa, s. 4.
Anima purgatorii in instanti mortis confirmantur in bono, ib.
Non per internam perfectionem, ib.
Sed perfectionem divinæ gratiæ, ib.
Animæ purgatorii non possunt crescere in charitate, vel in jure ad gloriam, d. 47, s. 2.
Non quia habeant gratiam per operationem consummatam, ib.
Sed quoad intentionem, ib.
Habent charitatem perfectam, essentialiter, ib.
Non tamen accidentaliter quoad statum, sed quoad intentionem, ib.
Non sunt in statu satisfaciendi, sed satispatiendi, ib.
Non possunt de congruo aliquid mereri pertinens ad suam liberationem, d. 47, s. 2.
Pro nobis orant, aliquidque nobis mereri de congruo aut impetrare possunt, ib.
Sunt in termino gratiæ, non gloriæ, s. 3.
Sunt certæ de sua præsenti justitia, et futura æterna salute, ib.
Non intuitive cognoscendo se, et omnia, quæ in se habent, ib.
Quomodo autem id sciant, ib.
Habent spem de sua futura beatitudine, non obstante certitudine illam consequendi, ib.
Non tamen conjunctam cum timore, ib.
Carent omni europa mortali, s. 4.
Contra varios hereticos, ib.
Carent item peccato originali, ib.
Nec non veniali, ib.
Non autem poenæ reatu, ib.

PURGATORII POENA.

Purgatorii poena est voluntaria, d. 46, s. 4.
Purgatorii poena sensus quid comprehendat sub se, ib.
Tristitia animarum purgatorii ex dilatione beatitudinis est actus supernaturalis, ib.
Et dolor ex verme conscientiæ, ib.
Poenam sensus purgatorii esse a vero igne non est de fide, s. 2.

R

RELIGIO.

Non est unus simplex habitus, d. 7, s. 2.

RELIGIOSUS.

Remissio Sancti Benedicti tenentur singulis mensibus confiteri, d. 36, s. 5.

REMISSIO PECCATI.

Potest Deus de absoluta potentia culpam remittere sine actu peccatoris conferendo ei alia bona, d. 9, s. 2.

Posset Deus peccatum sine infusione habitualis doni per aliquem actum remittere, ib.

Quæ non esset perfecta peccati remissio, et quomodo, ib.

Qui actus sufficere possint ex parte hominis ad hanc remissionem, ib.

Homini in puris naturalibus peccanti posset peccatum remitti sine gratia, vel actu supernaturali, ib.

Per solam orationem, vel alia bona opera sine potentia, vel amore non potest homo veniam obtinere, d. 4, s. 2.

Probabile est non implicare contradictionem peccatum remitti sine physica mutatione peccatoris, d. 9, s. 4.

Remissa mortali culpa, de lege remittitur æterna poena, d. 10, s. 2.

Peccatum non remittitur per non imputationem, d. 9, s. 4.

Errores contrarii refelluntur, ib.

Quid autem sit non imputari, et quot modis contingat, ib.

Secundum legem ordinariam unum peccatum mortale non potest sine alio remitti, d. 10, s. 4.

Potest tamen de potentia absoluta, ib.

Etiam per veram contritionem, ib.

INDEX RERUM.

1217

Deum oblisci peccatorum quid significet in Scriptura, d. 43, s. 2.
Culpæ remissæ nunquam redeunt formaliter, et in se per subsequentiæ peccata, s. 1.
Imo nec ulla poena, s. 2.
Licet de potentia absoluta potuisse ita remitti, ut per subsequens peccatum rediret, ib.
Remissio venialis est beneficium gratiæ, d. 13, s. 3.
Imo ad illam necessaria est gratia sanctificans, d. 11, s. 2.
Remissio hæc de potentia ordinaria non obtinetur ex opere operantis sine infusione, vel augmento gratiæ, ib.
Remissionem venialis quomodo posset homo consequi in puris naturalibus, ib.
Veniale non tollitur semper cum mortale remittitur, ib.
Ad remissionem venialis quomodo concurrat gratia sanctificans quando cum mortali remittitur, et an haec gratis, vel ex justitia fiat, ib.
Veniale ut per se solum remittatur supponit in persona gratiam, s. 3.
Ad venialia tollenda sufficit contrito, non est tamen necessaria, ib.
Nec aliquam intensionem requirit, sed oppositionem, ib.
Amor Dei super omnia etiam remissus per se potest venialia remittere absque formalis penitentia, d. 11, s. 2.
Modo virtualiter ad illa se extendat, ib.
Per attritionem remittuntur illa venialia, quæ ipsa detestatur, s. 3.
Etiam sine imperio charitatis, et sine sacramento, ib.
Dummido ipsa supernaturalis sit, ib.
Non tamen refert, quod sit remissa, ib.
Propositum absolutum non commitendi simile veniale est sufficiens dispositio ad ejus remissionem, ib.
Nec non actus virtutis illi contrarius modo sitactus supernaturalis, ib.
Actus non meretur venialis peccati remissionem, nisi in illum finem referatur, aut cum illo effectu habeat proportionem, ib.
Veniale non remittitur ante mortem per gratiam finalis, s. 4.
Unde potest remitti post hanc vitam, ib.
Non successione temporis, quo anima purgatur, ib.
Sed in instanti mortis, ib.
Veniale post hanc vitam non remittitur per extrinsecam Dei condonationem, ib.
Ne propter præcedentia merita a Deo acceptata ad illum finem, ib.
Sed per ferventem actum amoris et contritionis, ib.
Illi tamen actus non concurrunt, ut meritum de condigno ad illum effectum, ib.
Nec de congruo, ib.
Remissio venialis simul cum mortali fit sœpe ex opere operato per sacramenta, d. 12, s. 1.

Veniale per se potest remitti ex opere operato per omnia sacramenta, ib.
Absque motu voluntatis ad id sufficiente, ib.
Quomodo hoc locum habeat in sacramento poenitentiae, d. 11, s. 3.

Per baptismum et extremam unctionem auferuntur omnia venialia, quibus homo non est actualiter affectus, d. 12, s. 1.

Non tamen per alia sacramenta, ib.

Quæ per confessionem auferuntur, d. 11, s. 3.

Nullum est sacramentale in Ecclesia institutum ad tollendas culpas veniales ex opere operato, d. 12, s. 2.

Non potest Ecclesia signum sensibile instituere, quod ex opere operato venialia tollat, ib.

Licet potuerit Christus eam potestatem dare, ib.

RESTITUTIO.

Qui alteri damnum intulit, tenetur illud resarcire quantum potest ex bonis ejusdem ordinis, d. 15, s. 3.

Discrimen inter restitutionem Deo, et homini faciendam, s. 5.

In aliquo casu potest quis obligari ad statim restituendum Deo famam vel honorem, ib.

S

SACRAMENTUM.

Qua ratione in sacramento partes assignentur, d. 18, s. 2.

Sacramentum per se institutum ad actualis peccati remissionem, per se etiam requirit motum contra illud ad dignam receptionem, d. 41, s. 1.

SATISFACTIO.

Discrimen inter satisfactionem Deo, et homini exhibendam, d. 4, s. 1.

Per quot actus exerceri possit exterior satisfactio, d. 6, s. 2.

Opus bonum in mortali factum adveniente gratia non reviviscit ad effectum satisfaciendi, d. 37, s. 2.

Potest tamen effectus ex illo relictus, ad hoc valere, voluntarie acceptatus, et Deo in satisfactio nem oblatus, d. 43, s. 2.

Satisfactio est exhibenda per opus liberum, d. 37, s. 2.

Et moraliter bonum, s. 3.

Et aliquo modo supernaturale, s. 4.

Licet non procedat ex formalis voluntate satisfaciendi, ib.

Potest exhiberi per opus præceptum, ib.

Quomodo per idem opus duplice debito satisficeri possit, d. 44, s. 5.

Quæ voluntas satisfaciendi, pro se an pro alio magis satisfactoria sit, d. 48, s. 3.

Opus humanum est satisfactorium quatenus pœnale, d. 37, s. 6.

Quomodo illa penalitas pensari debeat, ib.

Quomodo omnia opera satisfactoria ad jejunium, eleemosynam et orationem reducantur, ib.

Opera penitentia ex gratia facta, habent proportionem ad satisfaciendum, seclusa promissione Dei, d. 37, s. 8.

Ut autem hæc satisfactio sit infallibilis, necessaria est Dei promissio, ib.

Potest justus habere superabundantes satisfactiones aliis fidelibus non applicatas, d. 51, s. 2.

Per opus internum, vel per se sumptum, vel simul cum externo exhiberi potest, d. 37, s. 5.

Per externum potest satisfactio augeri, ib.

Diversa peccata per idem opus compensari possunt,

s. 7.

INDEX RERUM.

1218

Licet in ratione medicinæ diversa opera postulant, ib.
Poena extrinsecus illata propter Deum voluntarie accepta, est satisfactoria, ib.
Eo magis quo poena major, et persona innocentior fuerit, ib.
Etiam si ad illum finem poena illa non sit a Deo immissa, ib.
An finito interiori actu, finiatur satisfactio, ib.
Cum Deus justum propter peccatum punit; non statim liberat illum a tota poena purgatorii, illi peccato debita, ib.
Ad propriam satisfactionem requiritur gratia viatoris, ib.
Nullus actus peccatoris ex natura sua est sufficiens satisfactio pro injuria Deo facta, d. 15, s. 3.
Homo gratia adjutus potest Deo satisfacere de congruo pro injuria ei facta, et ad id tenetur, ib.
Non potest unus pro culpa alterius satisfacere, sed auxilium, quo se disponat, impetrare, d. 48, s. 7.
Non tenetur homo lege naturali satisfactionem in hac vita pro poena temporali exhibere, d. 15, s. 7.
Potest tamen ad actus penitentiae obligari, ut sunt media necessaria ad præservandum a culpa, ib.
Vel ad excitandum actum contritionis, ib.
Potest quis satisfacere pro poena uni peccato debita, non satisfaciendo pro alia, d. 4, s. 7.
Decedens in mortali, non potest satispati in alia vita pro poena ex peccatis remissis relictæ, d. 37, s. 3.
Exists in peccato non potest satisfacere pro poena temporali peccatis debita, d. 22, s. 4.
Etiam veniali, d. 37, s. 2.
Per nostra opera satisfacimus Deo de condigno pro poena purgatori, s. 9.
Non pro poena accidentalis et extraordinaria, ib.
Ex opere operantis non est alia via ad consequendam remissionem poenæ præterquam digna satisfactio, d. 38, s. 1.

SATISF. SACRAM.

Satisfactio non concurrit per se immediate ad primam gratiam in sacramento penitentiae, d. 5, s. 3.
Iure antiquo non licet confessori penitentiam ab alio injunctam mutare, d. 27, s. 3.
Nisi in priori sententia manifestum perspicet errorem, ib.
Confessor potest imponere aliquam satisfactionem, d. 38, s. 4.
Imo et tenetur, per se loquendo, s. 2.
Non tamen semper, maxime sub præcepto, ib.
Satisfactio virtute clavium imposta est pars sacramenti, s. 1.
Integralis, s. 2:
Non essentialis, ib.
Satisfactio hæc habet aliquem effectum ex opere operato, ib.
Quis ille sit, ib.
Non habet hunc effectum antequam in re exhibeat, quod si impleatur ante absolutionem, non habet hunc effectum donec sacramentum perficiatur, ib.
Tollit totum reatum, si sit proportionata, et non alias, ib.
Ante et post absolutionem imponi potest, consultius tamen ante, s. 3.
Illam debet imponere confessor ex arbitrio prudenti, ib.,

SCRIPTURA SACRA.

Regula Chrys. pro parab. interpretandis, d. 13, s. 1.

SIGILLUM.

Confessor tenetur servare secretum confessionis, d. 33, s. 1.
Semper et sine ulla exceptione, ib.

INDEX RERUM.

1219

Quod ex peccatorum gravitate, et penitentis dispositi allisque circumstantiis sumi debet, s. 5.
Satisfactio æqualis reatum peccatorum consistit in individuo, s. 6.
In satisfactione debet imponi opus habens omnes conditiones, quæ in opere satisfactionis requiruntur, ib.
Potest esse internum, licet externum sit magis accommodatum, ib.
Non oportet tamen esse orationem, jejunium, et elemosynam, ib.
Propter publica peccata potest imponi penitentia publica, ib.
Absque sigilli fractione, ib.
Potest imponi opus, alias præceptum, s. 7.
Si autem confessor nihil explicit, intelligitur opus non præceptum imponere, ib.
Recitans rosarium tempore, quo ex obligatione Missam audit, implet penitentiam, ib.
Potest confessor penitentem obligare, ut penitentiam impositam acceptet, ib.
Quæ obligatio est ex suo genere sub mortali, ib.
Quando teneatur penitens poenam acceptare, ib.
Confessor per se aliquando non potest obligare penitentem ut ante absolutionem satisfactionem implete, ib.
Nisi per modum medici id judicet necessarium, ib.
Per satisfactionem in statu peccati mortalis exhibita impletur hæc obligatio, s. 8.
Non habet tamen effectum, durante illo statu, ib.
Sed reced. fiction, ib.
Imbens poen. in pecc. mort. quomodo pec., s. 9.
Penitent non potest sine confessori voluntate expressa penitentiam per alium implere, ib.
Ex illa potest, habebitque effectum, ib.
Idem sacerdos potest penitentiam a se impositam mutare, s. 10.
Et aliis æqualis, ib.
Etiam in mitiore, ib.
Et superior, ib.
Non tamen extra sacramentale judicium, nisi per indulg. concessionem, ib.
Qui bona fide existimat sufficienter pro peccatis satisfecisse tenetur penitentiam impositam implere, ut medicinam non ut satisfactionem, ib.
Penitentia imposta a superiore de reservatis, non potest ab inferiori mutari, ib.
Obligatio illam impleendi tollitur per quamcumque remissionem poenæ, pro illis peccatis debitæ, d. 50, s. 2.
Ex alio tamen capite nullus, fere obligatione impleendi illam, liberatur, d. 44, s. 2.
Potest relaxandi poenas peccatorum coram Deo, e penitentias injunctas eadem, d. 50, s. 2.
Qui facit, quod in se est, ad luerandam indulgent. non ex justa causa concessam, non liberatur obligatione impleendi penitent. injunctam, d. 54, s. 2.
Excusat tamen ex bona fide, ib.

Eliamsi revelatio futura sit utilis poen., ib.
Aut confessori ad quemcunque honestum finem, s. 2.
Sigilli obligatio maxime pertinet ad confessorem, et superiore a quo petitur licentia absolvendi a reservatis, s. 4.
Internunciū, ib.
Consiliarium, ib.
Qui furtive confessionem alterius audit, ib.
Vel etiam sine culpa, ib.
Imo et ad illum, cui confessor, vel inique, vel de licentia penitentis confessionem revelat, d. 33, s. 5.
Superior interrogare licite non potest de persona pro qua facultas ad absolvendum a reserv. petitur, d. 30, s. 5.
Sigillo tenetur superior, coram quo comparet penit. sub illo onere jam absolutus, d. 31, s. 2.
Penitent non obligatur sigillo ad ea, quæ confessor illi committit, d. 33, s. 4.
Sigilli obligatio est veluti intrinseca, et connaturalis sacramento penitentiae, s. 1.
Sigillum ex genere suo obligat sub mortali, ib.
Oritur ex sola ac propria confessione sacramentali, s. 2.
Vel ex ea, quæ tali intentione fit putato sacerdoti, ib.
Non ex facto laico ut sic, etiam sacramentali putata, ib.
Oritur ex confessione audita voluntarie a confessore, absque intentione perficiendi sacramentum, ib.
Non oritur ex iure humano positivo, neque ex puro naturali, s. 1.
Oritur ex confessione facta sacerdoti non habenti jurisdictionem, s. 2.
Utriusque scientia, nisi defectus interveniat, modo confessio fiat in ordine ad sacramentum, cum spe jurisdictionis, ib.
Ut obliget, non est necesse ut confessio cum omnibus conditionibus ad absolutionem requisitis fiat, s. 3.
Imo neque cum intentione recipiendi absolutionem, s. 2.
Neque integre, ib.
Sigilli materia gravis est, peccatum etiam veniale, s. 3.
Imo circumstantia et objecta peccatorum, ib.
Etiam futurorum, s. 5.
Omnia, quæ dicuntur ad declarandum peccatum, sunt materia sigilli, s. 3.
Peccata publica, ut in confessione cognita cadunt sub sigillum, ib.
Quomodo autem confessor loqui possit de his peccatis, ib.
Non est contra sigillum, ea tantum dicere, quæ sunt de generali ratione confessionis, ib.
Quæ concomitante dicuntur, non pertinentia ad accusationem, non cadunt sub sigillum, ib.
Sub sigillo tenetur confessor absoluta confessione non loqui de rebus ejus cum penitente, absque ejus facultate, s. 5.
Quomodo id faciet ad supplendum defectum in ea commissum, ib.
Si plures confessionem audierunt, non possunt inter se de rebus ejus loqui, ib.
Si penitens extra confessionem dieat, quod in confessione dixerat, ut sic non cadit sub sigillum, ib.

STUPRUM.

Qui virginem deflorat, moraliter tenetur circumstantiam illam aperiare, d. 22, s. 4.

SUFFRAGIUM.

Inter fideles esse communicationem bonorum operum est fidei dogma, d. 48, s. 4.

Fideles possunt se ad invicem juvare ad satisfacendum pro poena temporali, ib.

Poenam pro alio solvendo, s. 2.

Opus poenale, ut satisfactorum potest alteri communicari.

Qui pro alio satisfacit, se privat fructu illius operis, ut satisfactorii.

Opus satisfactorum æque valet ad remissionem poenæ pro alio, ac pro se oblatum.

In suffragio duo consideranda.

Suffragii valor est de condigno etiam pro defunctis oblatum, d. 48, s. 6; d. 52, s. 2.

Discrimen inter publica et privata suffragia, d. 48, s. 8.

Opus externum nudum, an alteri possit prodesse ad satisfacendum, ib.

Opus subditum sine illius voluntate non potest per superiore alteri applicari, ib.

Suffragium oblatum pro incapaci illius, reponitur in thesauro Ecclesiæ, ib.

Virtus ad impetrandam culpæ remissionem nomine Ecclesiæ non est indulgentia, neque actus clavium, d. 50, s. 4.

Quilibet potest satisfacere pro peccatis alienis jam remissis, non pro committendis, d. 51, s. 2.

Quid sit admittere religiosos alios fideles ad communicationem meritorum et operum suorum, s. 4.

Quis fructus inde fidelibus proveniat, d. 52, s. 4.
Unum suffragium pro pluribus oblatum, non habet in singulis tantum valorem, ac si pro uno solo offerretur, d. 48, s. 7.
Suffragia offerri possunt pro viventibus, s. 3.
Suffragium prodest etiam nihil scienti, ib.
Et potenti pro se satisfacere.
Suffragia prodesse defunctis est de fide, s. 4.
Non beatis, ib.
Licet ex nostris operibus aliqua accidentalis gloria objective illis possit accrescere, ib.
Damnatis ad nihil prosunt, ib.
Neque pueris, ib.
Limbi, ib.
Sed solis animabus purgatorii, etiam ad remissionem totius poenae, s. 5.
Quomodo autem profuerint Patribus in sinu Abraham, ib.
Suffragia defunctis prosunt secundum totum suum valorem, s. 6.
Suffragia in genere omnibus in purgatorio existentibus prodesse possunt, s. 7.
Suffragia illi soli prosunt de condigno, cui ex intentione offerentis applicantur, s. 8.
Illique soli directe impetrant, ib.
Suffragium quibus, et quomodo indirecte prosit, ib.
Suffragia viventum non possunt valere defunctis de condigno ad aliquam consolationem, vel bonum motum internum recipiendum, s. 5.
An vero hoc de congruo illis immetrari possit, s. 6.
Suffragium pro alio offerens, debet intendere illi suffragari, s. 8.
Suffragium offerens, ut fructuosum sit, debet esse in gratia, ib.
Et facere opus proportionatum ad satisfaciendum, ut est a tali operante, ib.
Suffragium oblatum a pravo ministro nomine Ecclesie non habet effectum in ratione satisfactionis, ib.
Suffragium pro existente in peccato, non habet effectum in illo, recedente fictione, s. 7.
Suffragium non acceptatur pro non habente reatum poenae, ut postea illi valeat, si peccet, s. 7.
Proprium suffragium satisfactorium requirit in eo pro quo offeritur, statim gratiae et culpam remissam, pro cuius reatu tollendo fit suffragium, ib.

T

THESAURUS ECCLESIE.

In Ecclesia est thesaurus praecipue constans ex Christi meritis et satisfactione, d. 51, s. 1.
Infinitus, ib.
Spiritualis et moralis, ib.
Constat item meritis Sanctorum, s. 2.

Et satisfactionibus, ib.
Thesaurus, ut constans satisfactionibus Sanctorum, deservit ad indulgentias, ib.
Licet non sit ad illas simpliciter necessarius, d. 51, s. 3.
An vero possint alia via dispensari, s. 4.
In veteri Ecclesia fuit potestas thesaurum dispensandi, s. 2.
Indulgentiarum efficacia pendet ex thesauro, saltem, ut constante Christi meritis, et satisfactione, s. 3.
Non tantum per indulgentias, sed etiam per sacramenta remissio fit ex Christi satisfactione, ib.
Remissio poenae temporalis facta sine satisfactione nostra, semper fit per applicationem satisfactionis Christi, ib.
Semper in Eccl. concessae sunt indulgent. ex thes., ib.
Thesaurus non est necessarius ad remissionem exteriorum poen., ib.
Neque ad absolutionem a censura, ib.
Quae satisfactiones applicentur per indulg. quando intentio concedentis determinata non est, ib.
Merita Sanctorum non conferunt, ut major concedatur indulgentia, quam causa depositat, s. 4.
Thesaurus, ut constans Christi meritis aliis modis quam per indulgentias dispensatur, ib.
Nulla privata persona, aut fidelium congregatio, potest privatum congregare thesaurum, ib.

TIMOR.

Dupliciter potest quis operari ex timore, d. 4, s. 7.
Operari, vel penitire ex timore, ut ex occasione excitante optimum est, ib.
Item ut ex fine proximo, non excludendo finem ult., d. 5, s. 4.
Timor gehennæ est actus bonus, s. 2.

V

VERECUNDIA.

Non est virtus simpliciter, d. 7, s. 1.

VIRGINITAS.

Non est virtus distincta a virtute castitatis, d. 13, s. 3.
Unde ut virt. per poen. restituitur, ib.
Licet quoad materialem carnis integritatem non restituatur, ib.

VIRTUS.

Quilibet virtus sicut odio habet quodlibet malum sibi contrarium, multo magis diligit contrarium bonum, d. 2, s. 2.
Acquisita per pecc. mortal. ut sic non amittitur, nisi quatenus est illi contrarium, d. 13, s. 3.

